

България азиза на два
хвоста, на един големъ
и един малъ. Големиятъ
излиза у Сабата вечеръ
пакетъ у Понедѣл-
никъ и Среда вечеръ.
Въ Цариградъ ще се раз-
даватъ и трети листъ, а
по излизането отъ Цариградъ
ще се изпращатъ голе-
ми и по малки листи.

Годишната цена пред-
платена на койне е:

За въ Цариградъ —

гр. 150

Вънъ отъ Цариградъ —

гр. 180

Вънъ отъ Цариградъ
който испи да земе са-
мо големиятъ листъ ще
плати гр. 150.

БЪЛГАРИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ ТИ ИНТЕРЕСИ.

ЗАМѢНЯВАСЯ СЪ СЪКИ ДРУГИ ВѢСТНИКЪ.

Читателската служба.

У Цариградъ.

У Д. Царикова, убо-

ратора на вѣстника

въ Бѣла

У Д. Н. Бръскова

корреспондента на Вѣс-

тника въ Бѣла

Вънъ отъ Цариградъ:

У Пасторъ-господина въ

Бѣла, Киница

Ръководителя се намира у

Корреспондента въ Д.

Царикова

За вѣнците и за чека-

ръжата да вѣнцата у Бѣ-

ларитъ, има да плати

свѣтъ

Писмата които се отпа-

сватъ до Редакцията и

Българитъ, ще се даватъ

свѣтъ до Архива на

Бѣла

БРОЙ 21.

ЦАРИГРАДЪ 1859 Августъ 14

ГОДИНА 1.

Нѣколко думи къмъ Габров- ския Богословъ.

Г. Екзархъ и неговъ нѣколко отъ не-
говити вѣснители мислятъ че Габров-
ския Богословъ е единъ страшенъ против-
никъ. Нѣка рѣчешъ не добръ, предъ очите
на нашия събратъ и на неговити отроче-
та: Габровския Богословъ е единъ Ираклий.
Отъ тамо произлиза безъ никакво сумѣние
распореждането на членови му. Бѣлки бо-
гословския габровски Ираклий не ще ни
смажи и не ще ни пребѣи само съ единъ ударъ
на богословския си токмакъ?

Не; Г. Екзархъ ни съжелява, Богъ да
го награди! за да не ни убѣе и да ни при-
трѣпи само съ единъ ударъ сир. съ единъ
само членъ, той го раздѣля на много, и ви-
ждо да на ударъ по рамена та единъ пакъ
за сѣкога, той ни го слава по малко както
единъ лѣкаръ. Г. Екзархъ като чудесно
знай и методата да крѣпѣй дѣлата, за чуденъ
ли е че знай методата да ги поправа—У-
ПУТЮВА—

Като не може да ни накрѣпи да ли ще
сполучи да на УПУТИ? Не, невъзможно, и
съ богословския токмакъ на Габровския
Ираклий, пакъ е невъзможно. Колкото, за
тоягата на учителчиго, тя е едно орудѣе
твърдъ меко за една толко твърда глава как-
то нашата.

А защо прочее габровския богословъ
не ще сполучи да ни докара въ правъ пътъ,
ако Г. Екзархъ и да не спира ираклейски-
ти му удари и не го възбавява да издига
Ираклейския си токмакъ? причината е твър-
дъ проста.

Ираклий, както сѣкой знай, е единъ ба-
снословенъ юнакъ, и сѣлователно единъ ю-
накъ въображенъ. Истото е и за габров-
ския богословъ, той е въображенъ бого-
словъ, достоенъ не за друго, но само да се
търкаля както Ираклий, въ гръцки басни.

Дѣйствително она не е ли въображенъ
богословъ който иди да ни дрънка смѣшни
богословски приказки? виждо да ни дрънка
тяга богословск: приказки защо той не по-
науи малко исторія? виждо да клевети на-
шита прадѣла защо не научи какво сѣ на-
правили, какво сѣ рѣши, какво сѣ писали?

Слѣдъ като претвори исторіята на на-
шето покрѣшене, габровския богословъ ни
дума, напирѣтъ че Българити сѣ погну-
сили отъ Папичашии защото тя по-
сѣднати искали богослуженіето да се съ-
вършава по Латински.

Папичашии искали богослуженіето да
се свършава по Латински! въ Българити ис-
кали ли сѣ богослуженіето да не се свър-
шава по Латински? искали ли сѣ да не сѣ
свършава по Гръцки? сѣлователно, искали
ако да се свършава по Български?

И като подложимъ че Българити сѣ от-
правили какъ грѣшити защото Латинити не
имъ давали позволеніе да извършаватъ бо-
гослуженіето по български, поне искахъ ли отъ
грѣшити онова което Папичашии имъ от-
казали?

Работата е както слѣдва. Нито въ Римъ
нито въ Цариградъ не стана въ това врѣмя
въпросъ за богослуженіето да се извършу-
ва по български. И то защото още нѣмаше
тегава българска или Славянска литургия.

Ако е имало тогава българска или Сла-
вянска литургия по свѣтъ-тъ ние не знаемъ.
Нѣ нека габровския богословъ ни докаже
че е имало.

Българската или Славянската литургия е
дѣлото на Св. Кирила и Меодія, и Св. Ки-
рилъ и Меодій искахъ позволеніе да тър-
жествуватъ литургията по български языкъ
отъ Папичи а не отъ мнимити патриарси!
—тогава папичашии и тѣ—

Дз, Папичи сѣ, Папа Иванъ VIII е, а
не Фотій който даде на свѣтлѣти ни равноапос-
толи позволеніе да извършуватъ литургията
по Славянски.

Документъ-та чрезъ когото св. Меодій
получи отъ Папата това позволеніе не само
существова нѣ още го точно обнародвахме
въ тая годишния-тъ календаръ 1859 когото
издава Книжевната община.

Може тоя документъ да не се намира
въ Календаръ който е пратенъ въ Габрово.
Нѣ ако това е истина, грѣшката е на Г.
Христидисъ (Кръстьовичъ), тоя прѣтезъ на
науката!

Обаче, като отрѣзани ти листове съще-
ствуващъ още въ Книгопечатницата ни, ние
можимъ, въ нужно времъ да дадемъ нѣкол-
ко отъ тѣхъ на Габровския богословъ и на
прѣтезѣти му даже и на оная които сѣ въ
Кіевъ.

Слѣдъ като упапа съ гръцки басни ис-
торіята на нашия царъ Бориса, и слѣдъ
като го направѣ за сѣхъ, Габровския-тъ
богословъ майстурова и нашия царъ А-
сѣла както веду понася.

Ако трѣбаше да върваме габровския
богословъ Асѣвъ сѣ въсползувалъ отъ не-
правото мнѣніе на Латинскити народи за да
се припознай и той императоръ, отъ Па-
пата. Въ защо габровския богословъ ду-
ма само Латинскити народи? да ли Славян-
скити още и Русскити книзове нѣмаха тога-
ва истото неправо мнѣніе? не, ще рече га-
бровския богословъ.

Исторіята ще рече: да.

Его, за прѣмѣръ отговорѣтъ за когото
Руския-тъ царъ Димитрій прати сина си до
прочутия папа Григорій VII, въ 1075, сир.
121 година прѣдъ Асѣвъ да направѣ едно по-
добно исканіе отъ Папа Инокентій III:

Григорій, епископъ, слуга на слуги ти
божій, до Димитрій, руски царъ, и до пари-
царѣта та, съруга та му, благоденствие и
благословеніе апостолско. Ваши тѣ синъ, кои-
то посѣти гробове ти на апостоли ти, дойде
при насъ, и си показа желаніето и проси сѣ
молба милостъта да приеме това царство отъ
ръцѣтъ ни, като единъ даръ, на св. Петра,
слѣдъ като сѣ объща да има какъ истіятъ Пе-
тра, князь на Апостолати, вѣрность-та която
му е дълженъ, и ни утѣрва че исканіето му
ще се подтвърди чрезъ вашата склон-
ность, когато му се даде чрезъ милостъ-та

на апостолската власть. Тия желанія като
ся видѣха намъ праведни, толко заради ва-
шата склонность колкото заради благоче-
стіето на оновоа който предлага това иска-
ніе, ние сѣ напослѣдъкъ склонихме и му въ-
рихми управленіето на вашето царство отъ
страна на св. Петра, съ намѣреніе и жела-
ніе че блаженниятъ Петръ, чрезъ ходатай-
ството си при Бога, да ви упазѣ, васъ, ва-
шето царство и сичкити ваши имоти: и да
ви упазѣ това истото царство съ сѣбавътъ
вѣдъ миръ, честь и слава до край-тъ на
животѣтъ ви и че кога сѣ свърши вашето
поприше, да ви испроси, отъ верховниятъ
царъ, славата която никога не сѣ свърша.
Ваше свѣтлѣше благородіе треба да знай
още че ние сѣ твърдѣ готови, колкото пакъ
и да прибѣгнѣ до власть-та на това сѣ-
далище за праведни работи, ние сѣ гото-
ви да му дадемъ слѣдствието на негово-то
исканіе.

Началото на власъта на Цариградскитъ Гръцки Патриарси.

Ако трѣбаше да върваме лъжити,
които не само грѣшити приказватъ нѣ о-
ще и нашии фанариотисани или моско-
витисани Българи, Цариградската патри-
архія е истина патриархія, и че сички-
ти епископи, които сѣ сѣ въскрѣвали на
това сѣдалище сѣ были православни.

Вече нашии читатели знайтъ какъ
ва стока е тая мнима истинна патриар-
хія и тая мнима каноническа власть надъ
България и Българити. Ние слѣдъ малко
ще сѣ върнимъ на това отгорѣ. Онова
което ще направимъ днесъ е да испитаме:

1° Началото на високомисленити
исканія на Бизантійцити за една патри-
архія.

И 2° единственната причина върхъ
която Цариградскити епископи основаха
тия исканія.

Прочее кое е 1° началото на висо-
комисленити исканія на Бизантійцити?
Чрезъ какви работи, чрезъ какви дѣла
Бизантійскити епископи сѣ новодиха за
да искатъ да положатъ сѣдалището си
по-горѣ отъ другити и да направѣтъ отъ
четирѣтъ други патриарси царвули на
крѣката си! Ето го:

Отъ основаніето на Цариградъ на
330 до 451, или по-добрь презъ раз-
стояніето, което сѣ истече между пър-
виятъ вселенски съборъ (325) и четвър-
тиятъ (451), Цариградското сѣдалище
бѣше сѣдалище на ересити. Нека ка-
жимъ повече още, отъ първиятъ вселен-
ски съборъ до седмиятъ, Цариградското
сѣдалище имаше върхъ него сѣ редовно
или архіарси или покровители на ере-
сити. Съ една дума Цариградскити е-
пископи до раздѣленіето на църквити

редовно бѣха еретици и изнимателно пра-
вославни.

Това което думаме не е безъ при-
чина и лишено отъ основа. Оня който
прочете внимателно църковнити памят-
ници може да испита точността на то-
ва нѣщо

Искають ли едно доказателство, не-
ка земеме разстояніето, което сѣ е ми-
нало между първиятъ вселъ сѣб. 325 и вториятъ
381. Прочее въ сичкото това разстояніе,
нито единъ отъ Цариградскити епископи
не бѣха православни: сички бѣха Ари-
яни. Изниматъ сѣ сѣ мо Св. Александъръ
който присѣтствува на първиятъ вселен-
ски съборъ, Св. Григорій назіанзийски,
който присѣтствова на вториятъ и Св.
Павелъ, който никога неможи да сѣ въ-
скачи на сѣдалището си.

Искають ли да направимъ съ една
дума въронсповѣдната исторія на Цариг-
радъ до врѣмѣто когато нашии прадѣ-
ла прѣсѣха Христіанството? Е добръ, е-
то я:

« Ересѣта сѣ имаше сѣкога сѣ-
далището (въ Цариградъ) по нѣкога върхъ
епископското сѣдалище, по нѣкога върхъ
императорския тронъ и много често
и върхъ едното и върхъ другиятъ въ и-
стото врѣмѣ. »

Презъ сичкото това врѣмѣ какво
бѣше обыкновенното занимаіе на Цариг-
радскити епископи? Обыкновенното
имъ занимаіе бѣше да промѣнятъ и по-
вреждатъ вѣрата, и църковното благоче-
ніе, да измысловатъ нови догми и да по-
своиватъ другити околнѣ епархїи!

За да задръжатъ и упазятъ вѣрата
и църковното благочиніе противъ нови-
ти ученія на Бизантійскити епископи и
императори, нужно бѣше да събиратъ
освѣтъ вселенскити събори, още и мно-
гочисленни особети синоди.

« Защото, дума Шатобрианъ. (1) а-
ко ересити не сѣ изгонвахъ непрестан-
но отъ средъ църквата чрезъ канонити,
народити не бѣха знаили кое въронспо-
вѣданіе исповѣдвать. Въ средъ тия ра-
сколи, които сѣ распространявахъ безъ
припѣтствія, които сѣ расклонявахъ безъ
крайно, Христіанското начало бы сѣ до-
вършило въ безчестити си тия пропс-
хождѣния както една рѣка сѣ губи въ
многобройнити си канали. »

Но ако православнити събори бѣ-
ха едно изрядно средство за упазваніе-
то на вѣрата и на благочиніето на цър-
квата, еретическити събори бѣха и тѣ
едно сичко средство за да ги повредятъ.

Прочее, голѣмѣти грижи, голѣмѣти ти

(1) Etudes historiques. Etude cinquième
2e partie

занимания на Цариградски епископи и Императори бѣше да събиратъ еретически събори противъ православни събори да исповѣдватъ православни епископи и патрирси отъ съдѣлища та нѣтъ и да ги намѣстятъ съ еретици.

Въ средъ тая страшна борба на ересити противъ православіе то на заблужденіе-то противъ здрава та доктрина, на лъжа та противъ истинната, какво откриваме въ Църковни та памятници и още въ тая сбирщина која то наричатъ Кормчие? Ние откриваме двѣ нѣща.

1. Сички ти еретици: Аріи, Несторіани, Евтихіани, Монотелести, Иконоборци, калугери били, или епископи или патрирси, сички се стичатъ въ Цариградъ или пращатъ въ Цариградъ да искатъ покровителство отъ епископѣтъ или отъ императорѣтъ, и много пакти и отъ двѣ та изедко. Съ една дума, въ средъ тая голѣма борба на заблужденіе то противъ истината, Цариградъ бѣ приобщеніето, скривалището, или по добръ котората на сички ти ереси, на сички ти еретици.

2. Напротивъ колкото православни калугери имаше колкото православни епископи и православни патрирси и православни императори въ Цариградъ и на другиди, както въ Азія и Египетъ, сички се отправятъ къмъ Римъ, искатъ покровителство и подпорка отъ Папата, искатъ неговото съпричастіе.

Това което рѣкохме ще разжати мислати на Габровскіятъ богословъ и безъ съмнѣніе не ще му даде да спн. Из какво да сторимъ? За неговѣтъ нещъ, иска ли той да употребимъ църковни та памятници съ истинѣтъ начинъ както грѣшкити и дѣци употребиха наши сир. каго ИСТИНИИ ГРѣШКИ ПИКВИЗИТОРИ, ние да запазимъ единъ голѣмъ огънь и да ги изгоримъ? Не, не треба да сѣ тѣкѣва мислати на Габровскіятъ богословъ. Защото той е длъженъ да разумѣе че ако църковни та памятници отъ които исчерпахме сичко, което досега изложихме не сѣ вече нужди на него, тѣ сѣ нужди на други, на бѣдливни поколения.

Нека се повърнемъ на подлогѣтъ си, сир. на началото на високомысленни та исканія на Цариградскіятъ епископъ за да стани патриархъ и да потѣпчи другити.

Както читателити видѣха въ попередни членове, въ които вѣдѣхъ канонити на първѣтъ и вторѣтъ вселенски събори, относителни на свѣщенн-та іерархія Цариградското сѣдѣлище не само не ся намира, между патриршескити сѣдѣлища, но е формално отгласпато.

Освѣтъ това тѣ видѣха въ дневни-тъ членъ че Цариградскіятъ епископъ ся обыкновенно занимава да затрѣй православно вѣрване и православно благочестіе, че живѣи между разношарни и разнородни еретици че съставя около себѣ ед а еретическа община на която е началникъ-тъ и на която императорѣтъ става на десна ръка.

Прочее безъ съборъ безъ канонически нареди, само съ естественни та приключенія, само съ редовно то състояніе на работити Царигр. епископъ става патриархъ, прѣвъ патриархъ вселенски патриархъ. Патриархъ на кого?

НА ЕРЕТИЦИТИ

Из ние забѣдѣхъ Цариградскити епископи не бѣха сички еретици: нѣкой отъ тѣхъ бѣха православни. Истин-

на е чекато бѣха обиколени отъ еретици тѣ търпѣха непрестанно гоненія и често ги пѣдѣха отъ сѣдѣлището имъ. Из напоследѣтъ треба да призи нѣтъ че като ся качаха на Царигр. сѣдѣлище, тѣ ввождахъ и православіето съ тѣхъ на едно.

Прочее, какво ся случване тогава? случваше ся че породѣтъ, клирици, калугерити, сѣдѣлищата, императорскі-тъ дворъ и даже самѣтъ императоръ, научени да глѣдатъ епископити си патрирси, когато тѣ сѣ еретици—искаха да сѣ пакъ патрирси когато ставаша православни.

Съ една дума, сички Цариградъ искаше, интригуваше, за епископѣтъ да упати—ког то стани православенъ верховниѣтъ чинъ когото е ималъ когато е бѣлъ еретикъ.

Нѣкой ще си въобрази негли че като говоримъ съ тоя начинъ ние издѣлваме исторіята по начинѣтъ на Габровскіятъ богословъ. Никакъ и не доказателство че каквото говоримъ е истина, ние препорѣчваме подробности които сѣ упазени въ актовети на Халкидонскіятъ съборъ, въ послѣдното засѣданіе гдѣ-то стана въпросъ да издигнатъ Цариградъ на патрирхія. Из като пр тиха тоя подлогъ на Пап. св. Левъ той дѣтателно отгласна високомысленни та исканія на Бизантійцити и задържа църковната іерархія врѣхъ истата основа врѣхъ кон то бѣше въ врѣмѣта на първѣтъ съборъ, съ силата на СТАРИТИ ОБИЧАИ.

Като види че Пап. св. Левъ отгласнаше високомысленни та исканія на Бизантійцити, безъ да имъ остави нити най-малка надежда Цариградскіятъ епископъ, Анатолъ ся подчини ся покорн и иска прошка отъ Папата. Прочее въ писмото на Анатолъ ся откриватъ ясно Бизантійскити интриги, които занимаха послѣдното засѣданіе на Халкидонскіятъ съборъ. Ето какво исчерпихме изъ това писмо:

«Колкото за основа което ся наредни въ Халкидонскіятъ съборъ за Цариградската църква, нека Ваше Святѣшество е увѣрено че не е никакъ отъ моя погрѣшка и, че напротивъ азъ сѣкога обичахъ да ся дрѣжъ въ едно положеніе покорно и смиренно (Анатолъ!) заради тишината и мирѣтъ които обичамъ отъ дѣтнството си. ПРЕПОДОБНОТО ЦАРИГРАДСКО ДУХОВЕНСТВО. Е, КОЕТО НАМЫСЛИ ТОВА ПРЕДПРИЯТИЕ ДА СЯ ВЪЗДИГНИ; на което едногласно му помогнаха пренабожнити епископи на тая земя. ИЗ ПОДТВЪРДЕНІЕТО НА СИЧКО, КОЕТО СЯ НАПРАВИ ПРИНАДЛЕЖИ НА ВАШЕ СВАТѣШЕСТВО И НИЩО НЕ МОЖЕ ДА ИМА СИЛА ОСВѣНЪ ЧРЕЗЪ ВЛАСТѣТА ВИ.»

Цариградскія Вѣстникъ Геній Богословъ България и Гръци-тъ Владиици.

Г-нъ Б-въ захваща статія-та си съ засвидѣтелстваніе: какъ и въ тѣхъ сѣ.о, отъ неумѣреностъ-та и небагоразуміе-то на издателя на България огорчили си сърцата на разсѣдителни-тъ и благочестивы-тъ. Туй засвидѣтелстваніе намъ ся види не безъ причина сумнително; защото ако го земимъ за истинно треба да заключимъ че сичко Габрово населва са отъ нечестивы и безраздѣлни, а дѣлази Богъ нѣтъ да го повѣрѣва. Но ще каже безъкъ Г-нъ Б-въ зашто да додѣмъ на тѣхъ заключеніе?—защото както нѣтъ познахъ и самъ той знае и въ Габрово, както и всѣду по България, България ся прѣсѣ необузданъ восторгъ и чете са еще съ

пламенно душевно възхищеніе, особенно отъ младо то поколение. После това толкови ясно и отъ прѣсманіе-то на толкови листове България увѣрвано за свидѣтелстваніе-то на Г-на Б-въ не остава ли за врата-та? и немаша ли право да кажемъ че Г-нъ Б-въ лъже, или ако не щемъ да кажемъ че лъже—треба да ся позволимъ да вѣрваме че неговѣ-тъ разсудителны благочестивы ся заключаватъ въ единъ честолубивъ египетъ, двѣма трима суевѣрно—благочестивы и на гола титла разсѣдителны мужици, като, по глупо перасположеніе къмъ сичко ново, несправедливо осѣждатъ и порицаватъ и най-праведны-тъ мѣстни. И сѣ такѣвъ единъ малочисленъ, и пълненъ съ недостоити, сѣ о нѣмъ ся явява Г-нъ Б-въ прѣдъ свѣта, като свидѣтель на Г-на Екзарха за да изпълни пословица-та «хер бир аладиниши шахадъ уджу башинда. Тукъ Г-нъ Б-въ на свое-то твърдо убѣжденіе прави соучастници хора такъ же самолюбивы, които като глѣдатъ че сичко на свѣта върви и вършица не тѣй, както имъ са тѣмъ ще, не тѣй, както вървило и ставало го тѣхно-то благословенно врѣмѣ, огорчаватъ са и готовы са да бѣватъ злѣка врѣхъ сичко и къмъ сѣкога. И простиетелно ли е конто Г-на Б-ва да ся основава на такѣва пристрастны мѣстни и да прави свои-тъ умозрѣнія? дали намѣрѣва той у тѣхъ повече здравъ смисълъ, или му ся виждатъ по справедливъ? Не сме ли чували нѣтъ да думатъ: тежко и горко на ново-то поколение, което трѣгнѣло въ новѣ пѣтъ? но какво отъ това? оправдаватъ ли са прокобені-та на такѣви незадоволны старци? и дѣйствително тѣй ли е както го тѣ видятъ, сирѣчь истинѣтъ млади-тъ новѣ пѣтъ ли улавятъ или защото врѣхъ омитности на постарѣ-тъ си прилагатъ и собствена-та си отъ поніятія та на понова епоха добывана, и туй ги прави да ся виждатъ разногласица отъ тѣхъ? колко е самолюбіе-то късоголо!

По нататѣкъ Г-нъ Б-въ продължава да излага мисли-тъ и подозрѣнія-та си за България. И нѣ сега що обяснихъ дѣ са лъже неговѣ мисли, и като други Дюпъ-Кихотъ страка са и вижда странни та тѣмъ гдѣто други-тъ нѣщо не виждатъ, и нѣще да са бори противу очевидны истинны събъ убѣждения по черпнати вънъ отъ живота и дѣйствителностъ-та. Сѣко явленіе привлича негово-то вниманіе, и сѣдѣствія-та го занимаватъ безъ причина. Въ сичко туй види томо една-та страна—тѣзи които му най-напрѣдъ падне въ очи, и изъ нея веки никакъ не може да види други страни, и главо-та му никакъ не може да помери двѣ противоположности въ единъ прѣдметъ. Той неспособенъ да разбере, че доброто и злото-тъ върватъ едно до друго, и че безъ борба на добро-то събъ злото-то не щеме да има ни движѣніе ни развитіе. И туй Дюпъ-Кихотство го прави да поддърва България като газета злонамерѣна и вредна.

Туй имаше да кажимъ Г-ну Б, за неговѣ-тъ внушенія и подозрѣнія и казахъ му го. То бѣше доста да обясни и сичко друго що нѣше той, но понеже за поголѣза важность на подозрѣнія-та си въ изложѣніе то си той прави обвинителны пунктове врѣхъ България, то ще нѣмъ сторимъ тѣмъ хатъ ж р а да ги разгледаме за да покажемъ на читателити колко сѣ прави неговѣ тѣ мисли и сѣдѣнія.

«България», говори Статія-та отъ Габрово, укорява грѣшкѣта Іерархія, и вообще грѣш-тъ въ жестоки и силны изречения, защото властувала «надъ българѣ-тъ и ги притѣснявала и чи грѣшко то «духовенство било развратно».

Г-нъ Б-въ не каза че туй не е тѣй, а възвѣща въпросъ: какво може да произведе туй укоряване? и заключавъ, че защото нико и не чеге българѣ; защото българѣ неходили въ Европа неможа да служи на българскити интереси. Пона-тѣтъкъ пакъ-дава мѣстни: за да може единъ вѣстникъ, казва Г-нъ Б-въ, да започнава едни кой да сѣ интереси, той трѣба да издава на французскій езикъ; трѣба да ся прѣна въ сички-тъ Европейскы парства трѣба да има поголѣма сила въ развитіе-то на мислитъ въ доказателства та и въ слога. Съ една рѣчь: българѣ като вѣстникъ за българскити интереси, по мѣстнѣ-то на г-на Б-ва, трѣба да убѣди сѣкога едного да ся чите трѣба да и отвори пакъ за да ходи въ Европа; трѣба да ся издава не на български но на французскій (нашишакскій) езикъ; трѣба да сички тѣ царства да ся прѣематъ, напаконъ трѣба въ развитіе-то на мислитъ, въ доказателства та и въ слога да има поголѣма сила. (Г-нъ Б-въ не обяснява като какво поголѣма сила, но разумѣва са че ише да рече каквѣто има неговѣ та Статія, или каквѣто сила има въ слога и доказателства та си цар. Вѣстникъ.—блз гогаримъ му заостроуно то за бѣлѣжаніе!!!).

Сичко ще дума Г-нъ Б-въ че трѣба не иначе но тѣй да е, истинно и праведно дума. Много щеме да е похубаво ако да бѣше тѣй, но защо не е тѣй? Не е ли примыслилъ Г-нъ Б-въ защо не е станѣло, и колко л-сно може да стане то? или може ли ни показа срѣдства та, какъ може да стане то? а нѣтъ бѣхъмъ го молили да го прѣдпрѣмѣ и готовы сѣмъ до колкото можѣтъ да му помогнимъ. Защото пакъ туй до сега не е станѣло, може ли ни каза Г-нъ Б-въ че, не трѣба да ся издава българѣ? може ли ни каза че, като са издави трѣба вѣдето да хули и да укорява а то да плете пошлѣла и слѣзословъ на грѣ

шко то духовенство за туй, защото то властувало надъ насъ, защото на притѣснява и защото е развратно? Г-нъ Б-въ може и казва го комхай, но кой бѣлъ токози безумѣнъ въ вреда на народа си да издава тѣхъ едно дѣлобогодушно благо-мисленіе?

Г-нъ Б-въ пѣта: ако бѣхъмъ чели сички-та сѣ народы България, раскривали са въ нея сѣмъ рѣзно и убѣдително право на българѣ трѣба да си иматъ народна Іерархія? и отговори още—очевидно че не. Но не трѣбаше ли прѣдъ си отговори, да ни каже, какъ по серіозно и убѣдително може да ся раскрѣе туй право на българѣ? И ако нѣмъ сѣмъ нѣдо-тоинъ за да го чѣимъ то нѣмъ го сообщене на сподвижника си Ц. Вѣстникъ за да не бѣдѣтъ българѣ тѣ лишени отъ такѣви уѣдѣ. Едно нѣщо само да ся каже а да ся недоказва, то нищо не ще каже.

Този Вѣстникъ (България), пѣта еще Г-нъ Б-въ, като са чете само отъ простодушны българѣ прѣдъ кого змѣшавѣа българскити интереси? Изто ще са рече Г-нъ Б-въ, исповѣда че България защищава българскити интереси но защото бѣли българѣ тѣ простодушны неговѣ та за щита не вѣщали мѣсто, а що е крѣвъ на туй вѣстникъ България, кога че не Г-нъ Б-въ ги ише да сѣ такѣви. И пакъ, ако, по казаніе то на Г-нъ Б-ва, простодушны то на българѣ тѣ е пагубно за интересѣ-тъ имъ; несправи ли добръ Вѣстникъ България като раскрива прѣдъ очи тѣ на българѣ-тъ гнусно то и умрачно поведеніе на грѣшко то духовенство и ги учи да ся сѣкози простодушны за да ся поддигватъ грѣшкѣ тѣ тѣхно то легковѣріе и не служили съ туй България на българскити интереси?

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛ. РАБОТИ

Пощата ни донесе новинити изъ България кенто сѣ до 5 Августа.

На 12 Юлія стана ли годишнѣтъ испитаніе въ училище въ Галацъ. Испитаніето стана твърдъ славно, дума дописката, споредъ взаимно училищнити преподаванія на Български и Молдовански языки.

Сѣкой помни че Г. Чолаковъ ни извѣстѣваше въ брой 16 състояніето на Галацкото училище което бѣ лишено отъ нужного вещества. Нашии съотечественни въ Галацъ ся стараятъ съ сичка сила за да дадатъ на това учебно, и тогѣмъ нуждо-по-деніе, тѣрното му достоинство. Сѣкой отъ тѣхъ подписахъ по едно спомоществованіе.

Тая мѣрѣва, която постави единъ сегашенъ доходъ на училището, сѣ починала отъ Н. Преподобіе Архимандритъ Натаніѣтъ Галацкити Българе спѣшили по възможности-та си да посрѣщнатъ това добро дѣло.

Пансионити отъ тая постѣпѣкъ ще произдѣлатъ добри сѣдѣствія и желателно сички ни съотечественни въ Влашко, Молдова и Гасарабія да я подражатъ.

Сѣкога нашии училища, нашии грѣждански работи намиратъ голѣми прѣпятствія отъ страна на Гръцкити владиици и тѣхнитѣ векили. Нека нашии читатели си наумѣтъ въ Влриенскіятъ грѣцки владика принуждаваніа да ся затворятъ училището и да вадятъ единъ учителъ; помнятъ присѣмѣхити на единъ грѣцки калугеръ въ Габрово за празникѣтъ св. Кир. и Методіи; помнятъ сѣ какѣви интриги Преславски Венециѣтъ ся мѣчеше и ся мѣчи да бѣрка на успѣхѣтъ на училищѣта въ Шуменъ; Помнятъ ипр.

Днесъ въ Дуинѣта училището страда истото отъ векилитѣ на Гръцкія владика Метѣя, Х. Христо Рилче.

Учителѣтъ е поставенъ да управлява дѣцата и да имъ поправа поведеніето. Той има пѣлно право и е длъженъ да ги наказва или да ги награждава. На тѣя постѣпѣкъ учителѣти, роителити не могатъ да ся мѣсятъ, изъ единъ безсѣвестенъ Фанариотинъ направя сичко и за да обезчести единъ Българинъ, той не ся запира прѣдъ никакво прѣпятствіе.

Прочее щото учителѣтъ наказва дѣте-то му владиикѣтъ векилитъ Христо Рилче го викалъ на сѣдѣ на конакѣтъ и му говори изъ по грѣцкити обичай сѣкакви думи.

Тѣя Българѣ, влини отъ грѣцкити владиици, нематъ никакво право да ся мѣсятъ въ наредниити на работи.

Колко то за учителѣтъ и за учителѣтъ въобщѣ, ние ще имъ кажимъ, че обичаятъ

Пишеть ни отъ Калоферъ че зданіето на училището е въ зло състояніе, стѣнитъ му были неизмазани, надупчени и отъ день на день по доши стивать « Сичко показва прилага съобщеніето, едно грубо немареніе отъ страна на епитропите. Ако иъкой стра-

Слава и благодарение на дълготърпеливаго
Бога чи ми-ненаказа на част-тъ когато писах или
ня чист-тъ когато си яви опровергателятъ фанариотинъ
Сега дору познахъ че отъ заблудчени-тъ Българе
недига ржка Богъ и несуджъ вѣщъ пажобны-тъ фа-
нариотски послѣдователи. Ако да не бѣше Богъ по-
казвалъ дълготърпѣние къмъ Българе-тъ и ако да не-
бѣше дигналъ ржкж отъ фанариотско-то духовенство
зачае-бъ ми наказанъ като- отъзидъ нѣтъ и законо-
престѣпникъ. Това като гледахъ прѣхъ дерзости да,
си отговорѣхъ на мой-тъ прѣятель опровергатель, кой-
то съ чистъ свѣсть и съ христѣанско чувство мя о-
писа лъжен и подлѣя побратимъ-тъ си Писанѣ. Ей
прѣятелю!? « Гелелимъ шамъ кесмекине »
Ако си Българинъ и ако имашъ чистъ свѣсть и ако
познавашъ Български-тъ интереси, 1) стаи та по-
читай киндиловжигатель-тъ, кому и колко присета и
по колко оѣжъ-тъ е продавъ. 2) оногизи селинши,
комуто рѣкъ Архизакоу-тъ » бу буюк-туръ
нишмеге гелмежъ, бизъ буну сатаръжъ,
сень башкаекине кетиръ учъ окалжъ ге,
зени » това ми каза селинши-тъ, когато купихъ
отъ него 2 овци и 3 козы. 3) попытай оногизи ка-
дугеровеца, който е виртъзъ ръженъ-тъ на прасе то-
въ манастыръ-тъ прѣвъ сирницъ, даже и той ятъ
като видѣлъ чи.....окалши-тъ Българе, добръ чи
песѣлъ небесный огнь да ги пошлятъ презъ сирни-
цъ. Иъ стига що имъ опързи кисийи-тъ. 4) попи-
тай павидъ-тъ на Игуменъ-тъ (защо той е калугеръ
и песѣлъ да каже чи ще.....) въ който е хвърленъ
чистъ отъ прасе-то да го заблжи. 5) колко сѣно и

Отъ стара Българскѣхъ песни имаме да
върваме чѣ ѣкогашъ единъ владыка стана-
лъ турчениъ . Гдѣ смъ е чуло видяло влады-
ка турчениъ да стане . и д . т . то си е
вѣтъхъ работа . Натѣзи пѣснь думы ты тре-
ба въ днишны ты обстоятелства да препра-
ви пѣшкой така : гдѣ смъ е чуло видало : вла-
дику хайдутенъ дастане ! У , ха ! ! ! и то-
ва небъхмъ чули до сега . Съдържаніе
на долины ты редове , ше увѣри съкопъ чи-
татель , че песнь тѣхъ си има правото . Отъ
много мѣста изънаше то отечество Въ гарія
грыкъы ты владыцы като обиколиха словес-
но то си стадо , единъ отъ овцы ты си стр-
игали до кожа тѣхъ , а едни намѣрили малко
сыпанчевы , речи , въртолывы , и присеклича-
вы , и тѣй въдро то остало праздно . Намы-
ятъ владыка отъ Пловдивъ , Пасній , и на-
таи болестъ намѣрилъ цѣръ тѣхъ . Желасмъ да
виушните презъ печатно орудіе и на други-

(1) Габарево. Ньколко габарны conto на споро
стигнаха въ Ц. ни приказаха тая новина. (6. р.)

то въ взаимно то училище, дѣто се испитаха на писаніе, чтеіе и показаха чн учителя нѣх не се е трудилъ малко, и съ добръ методъ, за да улесни за малко време толкози добръ тѣзи ученици. То трая до 4 часа, когато като нспяха ученици тѣ царскѣ тѣ пѣснь, разотидохъ си сички тѣ вѣсело, като чухъ чн на сутрешния день ще се испитагъ по силни тѣ ученици отъ това училище, кои то раздѣлилъ учителя нѣх споредъ силы тѣ нмъ на три класове.

Надвечеръ зафанаха да дохождатъ гости тѣ отъ котель, жеравицъ, Вечеръ и Медвинъ села околны, на кои то учителя тѣ такожде бѣха призовани, но на жалость виждаше чн тѣзи учители малко чюгставуватъ за народно то ни просвященіе и най повече култенски тѣ, отъ кои то само единъ Господ. Петъръ Х. Атанасовъ, кой то отъ нѣколко време се да показва горѣщъ ревностъ и трудъ голѣмъ за ученици тѣ си, дойде, както и господ. Стефанъ Велковъ Жеравненскій учитель, такожде ревнителъ за просвященіе то на Отечество то си. Изъ село то презъ нощъ тѣ зежъ да елятъ Български тѣ старопланински сладки пѣсни и жеравиански тѣ прочути гайди, и познаваше челякъ че въ градецъ има много гости, има 36 оръ; защо то черкова та ни е на вѣлаго Пророка Іліа, и всякъ годнижъ тѣ ни дохождатъ гости на този день отъ сички тѣ околны села.

Сутринъ та подиръ черковъ, и ако да е училището ни доволно голѣмо и широко, но толкози много гости и сляшатели мажи, жени момичета, стари и млади бѣха се натрупали съ горѣщъ любопитностъ, що то немаше мѣсто вече де да стои челякъ и да гледа, като се испитватъ ученици тѣ. Преди да начне испитаніе то, учителя Господ. Димитрий приказва слово сходно съ обстоятелства та и остроумно. Подиръ него приказа и единъ отъ негови тѣ силни ученици едно слово, кое то довърши остроумно едно отъ момичета та, кои то сѣдѣватъ въ III-ма класъ; а най послѣ, като се помоли Господ. Доброплодный на сляшатели тѣ, за да внимаватъ добръ, везгласно начна и приказа едно слово толкози трогателно, що то много се прослызихъ, като подиръ другъ тѣ, нмъ разправяше колко смъ честити, като живейми подъ широко то и гасто крыло на Милостиваго Царя Султана Абдулъ Меджидъ, кой то е първа та и сама причина, дѣто учение то и просвященіе то зафана да се распръска и по селата юще, кои то преди нѣколко години въ какъж темнотѣ лежахъ, а днесъ гледамы съ толкози радость селянчетѣ да отговарятъ толкози добръ, и успѣшно. Подиръ това слово испѣхъ момчета та и момичета царскѣ тѣ пѣснь, коя то сладкогласно стъчинилъ учителя ни, и тогази зафана испитаніе то на три тѣ на реченихъ класса кои то повечето испитва Господ. Доброплодный, а подиръ него Господ. Симеонъ, и учителя нѣх Господ. Димитрий.

Науки тѣ на кои то се испитахъ бѣха: Катихизъ до края. Българска и Славянска граматика съ същественіе; географія Математическа, Физическа, и политическа; Аритметика до сложного правило, Начало отъ геометріа та и Еллински езикъ до глаголи тѣ.

Отъ ученици тѣ повече то отговори хъ добръ, кое то явно и ясно показва колко се трудилъ досгопохизна нѣх учитель господ. Димитрий, кой то за малко време показалъ доволенъ плодъ; а сичко то товѣ се сподучи отъ съгласіе то, кое то съществувѣ въ село то ни и между първенци тѣ, и между Свещеници тѣ и учители. кое то на жалость май го нема въ жеравицъ, а повече въ котель, дѣто казватъ нѣколко зломыслинници пренягствували!!!

Въ Медвинъ село далече отъ насъ $\frac{3}{4}$ часѣ бѣхъ си фавали преди два мѣсеца учитель, и отъ несъгласіе скаргатъ се съ учителя и го исиждагъ!!! Господ. Доброплодный, като се научи, призова отъ първи тѣ нѣколко предъ наши тѣ първенци, и като нмъ хоратува до единъ часъ, колко зно е не-

съгласіе то, и чи е срамота и грѣхота, да нмъ стои хубавото ново училище затворено, склони ги, и тѣй нѣкъ вечеръ нмъ пазари едниъ учитель, кой то щеше да иде подаръ два три дны да начне. *)

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ИЗГЛЕДЪ

Француски вѣстници, които стигаха вчера чрезъ единъ извънреденъ вѣпоръ ни донесоха повни отъ Парижъ, отъ 3—15 Августа вечерта. Въ него частъ Императоръ тѣ Наполеонъ бѣхъ свършилъ тържественіятъ си входъ въ Парижъ съ 80,000 души отъ Италійската войска подъ командитството на генералити Барагей-д'Іліе, Магъ-Махонъ, Канроберъ и пѣлъ.

Единъ Парижски вѣстникъ ни дава слѣдующето описаніе за това тържество:

«Тая сутрина отъ рано, сички Парижъ бѣше на крака, и отъ сичкини махали множество ся береше около булварити и по сичкини мѣста отъ гдѣто ся надѣваха че Италійската войска ще мине. Провенцинти и чужденци бѣха пратили многобройни зрители и тѣ бѣха не малко сѣбши. Отъ осымъ частъ (сутринъта) невъзможно бѣше да ся ходи изъ Парижъ, войскини които гребала да вардѣтъ караулъ отиваха си на опредѣленото мѣсто съ голѣма мажа и едѣватъ въспираха множеството. Булвариги представяваха едно великолѣпно зрѣлище: Сичкини балкони, сичкини прозорци бѣха натрупани отъ зрители, и отъ двѣти страни на улицити множеството ся натискаше до толко што немаше никакъ празно мѣсто. Особито Мейданътъ Вандомъ даваше единъ веселъ погледъ. На осемъ часътъ и половина, сичкини трибуна ся напълнихъ.

«На десѣтъ часътъ безъ петъ минути Императрицата пристигна съ една калеска. Императорскіятъ Князь съ униформа съдружяваше Августата си майка. Отъ гдѣто мина Императрицата ся посрѣщаше съ виковети да живѣй Императрицата, да живѣй императорскіятъ князь!

«Императоръ тѣ водеше войскини. Императоръ тѣ ся запрѣ подъ трибуната гдѣто бѣше императрицата и сичката войска замина покрай него еднѣ по еднѣ.

«Вечерта сички Парижъ ся освѣти, (дунама).

Францускіятъ мониторъ извѣстѣва че една войска отъ 50,000 Французи ще ся задържи малко врѣми въ Ломбардіа, и че една църква, посвятена на офицерити, войнни и сички кенто сѣхъ уирѣли въ служба та на отечеството, презъ бойтъ въ Африка, въ Кримъ и въ Италіа ще ся издигни въ новата метрополия на Марселиа.

Въ словото, което Англійската царица изрѣкла, на 1—13 Августа за затваряніето на Парламентъ тѣ, Н. Величество говори съ слѣдующиъ начинъ за Италійскіятъ бой и за сношеніята си съ чуждити сили и за въоруженіята си:

Лордове и Милорди!

«Бой-тѣ който ся появи въ Сѣверъ на Италіа като ся свърши съ миръ тѣ на Вилге-Франка поискаха да знаятъ отъ Н. В. да ли ако има единъ конгресъ отъ голѣмни Европейски сили за да нареди условіята относителни за днешното и за бъдното състояние на Италіа и Н. В. да прати единъ пълномощникъ за да присѣтствова на такива конференции; но Н. В. не пріе още ну ждѣни изясненія за да рѣши да ли Н. В. ще може да сѣдѣ за придично да съучаствува на такива приговори.

*) Господица Доброплодна и неговитъ другари съ голѣмо гостолубіе ги пріежъ наши тѣ селяни, и ги испроводихъ съ много другари наши въ сръжъ за Симеонъ.

«Н. В. ще бы ся радвала да може да помогне на поставяніето на приговорени на-реждания што да даде на общиѣтъ миръ удовлетворителни и дълговременни основи.....

«Н. В. ни порѣчва да ни извѣмъ че ся надѣва съ упораніе за упазваніето на пріятелскити сношенія които толко добро-щастно съществувѣха между Н. В. и сичкини чужди сили и царства.....

«Н. В. ости много благодареніе да даде склонността си на актовети които й представихте за съставяніето на една морска и военна сила.

Трѣба да забѣлжѣтъ че това слово е съчинено отъ Царицата и казано отъ единъ отъ Милордити.

Една децеша отъ Берлиъ 1—13 Августа дума: «Днесъ Конференцията, съставена отъ Француски и Австрійски пълномощници, прави засѣданіе отъ 3 часа до 5.

«Днесъ единъ скороходецъ стигна отъ Парижскіятъ кабинетъ.»

Една друга отъ Цурихъ, 3—15 Августа, извѣстѣва слѣдующето: «Вчера баронъ де Берктей и Сардинскіятъ пълномощникъ посѣтиха Г. Контъ Колларедо и Дубсъ.

«Вчера, видѣ ся че и днесъ нѣма засѣданіе

«Сичкото дипломатическо тѣло присѣтствова на едно тѣбе Бога хвали нѣ, което ся тържествува за празникъ тѣ на Наполеона.»

Една трета отъ Берлиъ 4—16 Августа дума: «Царъ тѣ бѣше много злѣ тая нощъ, обаче заспа на 3 часътъ. Никакво промѣненіе въ здравіето на Н. В. голѣма слабостъ.»

—Важни новини идатъ отъ Инебози (въ Черно море). Мюзюлманити направили насилственни дѣла противъ Христіанити. Тѣ подкѣрпихъ вратата на Агенцията; наранили агенти нѣтъ и го влачили изъ улицата. Други жалостни дѣла ся случили.

СЯКАКВИ ПЪЩА И НОВИНИ.

—Миналиятъ четвъртъкъ, свѣтътъ на жинистрити сѣхъ особно занима за приключеніята на Критъ.

Министръ-тѣ на полиціята Мехмедъ Еднѣ паша който ся прати миналата година за работа въ тоя островъ, ся повика въ свѣтътъ.

—Думатъ че Кияни паша ся вика отъ губерніята си Босна, за да го направятъ главенъ управителъ на гюмрюцити които ще ся преобразятъ. По нагѣтъкъ, Кияни паша ще ся назове управителъ на Банката на коя-то уставити сѣхъ представени на Портата за да ги пригѣда.

—ГГ. Драгоманити отъ разни послѣстна ся събираха въ срѣда на министерството на полиціята, по подканваіето на министръ-тѣ.

Вѣпросъ тѣ е да търсятъ, още веднѣжъ, съ какви средства да очистятъ столицата отъ нехрани майковцити които ся умножаватъ отъ день на день. тѣя средства ся бѣха намѣрили, предъ 10 години. Ако днесъ пакъ ги намѣрятъ нека ся надѣваме че ще ги турятъ въ дѣйствиѣ.

—Питатъ ни отъ Велесъ, отъ 25 Юліа, че по слѣдствіе на малки свѣткавици и страшни грѣманици ся показали силни вѣтрове съдружени отъ дъждъ и градъ, кой то непрестанно слѣдѣва чѣлъ частъ «Изъ града потеклоха силни порои прилага дописка та, кои то зазѣбѣоха чѣлъ къщи, здрави дувари; змиѣнци ся съ пѣсѣкъ напълнихъ, чѣлъ покѣщенини жертва станаха; живи свини и други четвероножии животни подъ песака останаха, гробища ся отвори хъ ипр. Много кръщи синои отъ рѣка Вардаръ ся отнесоха; лозята ся убиха и бостани ти ся насипаха съ пѣсѣкъ. На 20 презъ нощъ та пакъ повтори и съспина една та бѣла коя то бѣше като антика въ тоя градъ и коя то по преданіе е была първо то задѣно на тоя градъ. Старци ти тука казватъ никой не знай да е другъ пѣтъ станала тая негнѣбѣ въ Велесъ коя то сега стана. Бахчи ти чѣлъ засипа!!! Колко

сиромѣси сѣхъ пада въ окаянство отъ тоя бѣло приключеніе!!

—Съобщаватъ ни слѣдующето:

«Хм! че и нишіятъ мѣзникъ кому те Бѣлѣши нмѣто Б. ся убѣжда изъ Калюферъ-Вѣ надѣвѣхѣ че ще ни кажи колко ся про Казанлъшката гюлова ракия, а той сѣдѣ ни дрѣнка Римъ, отговоръ, Богословъ, щанъ и други и други палаври които не зѣтъ нито въ славненскѣтъ, бѣжидѣ знай—нито въ ракияното павурче. И то тѣя думи да приличатъ на устата му, ги плещи като са полъ въ лѣщѣ.

«Съ неиставрезънѣтъ си главѣ, иска майсторосанъ отговоръ, лѣкъ ся майсторосва когато обѣри на павурчито и сѣ завѣрѣваніе че той е бѣ добръ майсторосанъ когато дума че ся гви на бой. Горкіятъ! какъто ся е залѣзѣла го духѣжъ ще падни, и той бой При това още той съ нетѣрпеніе чѣ Г. Цанковъ да удовлетвори поскожеланіе го му съ единъ отговоръ рѣ неспѣй да рѣче Ромъ. Тука ромъ тѣ е тоя нека глѣда гюлуважъ и сѣнѣватъ която ся само павлача»

«Най послѣ тоя калюферски блѣ словъ ся подписѣва «единъ българинъ»... тука ѣхъ изоди л! Българити не сѣхъ научѣ да пѣятъ ромъ, нека и той да не пѣе.»

Питатъ ни отъ Плевенъ, 3 Августъ. «Единъ българинъ умрѣ и завеща 200 на училището. Единъ докторъ, Алексѣ завѣща една сума около 9685 грошѣвъ училището, нѣ тукашиятъ кадіа ги по сѣушъ че бѣлъ ябанецъ и че може нѣко ги трѣси! завѣтътъ има подписи и сѣ пописа покойнаго, въ казвамъ, че бирѣ етмѣсь. Докторъ умрѣ нѣхъ парии му уратъ!

—като нашѣтъ Българи въ Парижѣ ся научиха че Н. В. Султанъ тѣ е боленъ, направиха молитѣ въ нашата народна цѣква за оздравѣваніето на Н. В. Нашити жѣлѣви и молитѣ ни сичкини поддѣвѣници Н. В. Султанъ-тѣ ся услышаха. Днесъ драгоцінно то здравіе на Н. В. е добръ расположено.

Въ часътъ когато пишѣмъ тѣя редѣ топѣтъ извѣстѣва че Н. Величество оти на Джазіята за да благодари Бога за доброщастното си оздравѣваніе.

Утрѣ на празникъ тѣ Св. Богородица ще станѣтъ у нашата цѣква молитѣ за оздравѣваніето на Н. В. Султанъ тѣ.

Едно обстоятелство кое то сѣхъ не познато въ Българіа, нѣ за кое то ще говоримъ на читателити си, прави въ тоя часъ здравіето на Н. В. Султанъ по драгоцінно за насъ отъ другъ нѣтъ. Обстоятелството за кое то искаме да говоримъ е едно прѣшеніе, кое то нашити Българи въ столицѣ подадоха на В. Порта, относително за нашити сношенія съ грѣцити и за нашето бѣло положение.

МОНЕДИ ЦАРИГРАДЪ АВГУСТЪ 14 7. ч.

(сѣруваніето нѣтъ въ каймѣ.)

Тур. лпр.	...	Гр.	149
Анг. лпр.	...	...	165
20-франгъ	...	...	131
Полъ	...	...	133
Минцъ	...	...	77

Въ Печатницѣта на Д. Цанковъ

ЦАРОГРАДСКИТИ МОМЧЕТА

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ

ДУПНИЦА. 30 Юлиа, 1859.

Господине редакторе на Вѣстникъ-тъ България!

Вземамъ честь да ви опиша нѣколко подробности за Дупницкитѣ и тѣхно-то училище, кои-то ся случиха, додѣто ся азъ бавихъ тука: работи видѣхъ, господине, кои-то ма е срамъ да описвамъ, азъ страшенъ съмъ!! такви злочрвни и свирѣпи челоуци, что и безсловесны-тъ, може бы, имъ ся чюдаты и присмивать; Тѣхли-тъ работи неса, да приведать обществени-тъ заведения въ по добъръ рядъ, ами и колко-то ся намѣрва нѣчто въ порядчностъ, и нѣго да развратъ.

Тука отъ нѣколко время училище-то ся намѣрваше подъ управленіе-то на господина Димитрія Янакіена, и съществуваше порядчностъ въ нѣго: Обаче случи ся една работа, отъ която, речн, ствсѣхъ запустѣ. Сѣбрали ся 4-ры отъ малки-тъ ученици, на Юлиа 22-й, и играли една скотска срамна игра, и за что то ги былъ наказалъ учитель-тъ, (за что то имъ удриль по 6 7 прѣчки по позе-тъ) дождя на едно отъ речени-тъ дѣца родителъ-тъ (кой то е, какъ то ми казаха, Векилий на Владика-та, г-нъ Матеев, еще же и црковень Епитропъ, саконозванъ), който ся назива Хадъ. Христо рилче, и изрежда учитель-тъ отъ вреда: горкыять учителя, небылъ чювалъ отъ давна да му ся четело параклисъ, за туй си сега наслушалъ доволно!! Голъ господи-тъ подиръ ний срѣщни-тъ и гижени рѣчи, кои то ся срамува да произнесе даже и цыганинъ-тъ, казва му: » Да ми си пей-лъ на сямъ, дати извадимъ душъ-та съ два шрета и дати испиемъ кръчица-та «. Выждъ по Фаларіоте, нѣ кръвожадникъ!! е, да видиме поскѣ что става?! Той, като изговорилъ тѣя рѣчи отишълъ право на Конакъ-тъ! и проводилъ дѣя запитіе-та, едно за учителя-тъ и друго за г-нъ Хадъ георгіи; *) Като дошло запитіе-то коды учитель-тъ, заварилъ тамъ е. дного отъ чорбаджій-тъ; запитіе-то казалъ Бевъ-та заповѣдъ и си отишълъ: Тогда речени-тъ чор. и учитель-тъ отхождатъ и забирагъ (закарвагъ) училищны-тъ, надзиратель, г-нъ Христо Димитрови-тъ; въ всички-тъ отхождатъ на конакъ-тъ, ведю съ г-на Хадъ георгіи. Бевгъ запиталъ какво е станала работа-та, тогда ся хващатъ Хадъ г-нъ и Хадъ Хрис предъ бевгъ а една кавга изытшана съ укоризни и срамни думи, и си искъ азувать даже и кой былъ мюхлюзъ и шашникъ. Бевгъ ги едвакъ умълчалъ, и казалъ на учителя-тъ, да не употреблява вече кютекъ-тъ въ училище-то за наказание, ушъ че было запретево отъ честны-тъ Царъ. А въсто наказание, да вързова рѣцъ-то на повинни-тъ и да ги затвара.

Слѣдъ това си отхождатъ всички-тъ. — На у-тро-то въ педѣли подиръ Божествени-та Служба, гласи единъ Свѣщенникъ, да сѣберать по главни-тъ отъ вси-тъ сѣнафи въ училище-то; като чюхъ азъ това, Любопытенъ съмъ, останахъ да видимъ какъвъ конецъ ще земе дѣло-то. — Сѣбраха ся вси-тъ по Главни-отъ Еснафи-тъ, отидоха въ обща-та стая (Мемлекетъ одасъ): Дождя слѣдъ малко и Г-нъ Хадъ Христо съ още двамина нѣгови единомыслишны и поткачатъ една кавга, что то ушнѣ дати заглухнѣтъ едни траятъ црковень хесалъ; други училищны и други незнамъ какъвъ. — Запуши си очнѣ и ушнѣ че бегай; Боже! какъва съжаленіе община?! —

Като ся по умирна, пристыши учитель-тъ имъ и, като приказа нѣколко случаи, въ които пострада-лъ злочастно, даде си оставка-та; колко то и да выкаха по нѣго » небыва, » и, » не възможно, » нѣ той си отиде; подиръ малко ся растури и соборъ-тъ, като порѣчаха на училищны-тъ надзиратель да го принуди съ всякакъвъ начинъ да си дойде на училище-то.

Имѣлъ вы же ся недоумѣвате, кой остана на училище-то: Нѣ азъ что ви кажа, че, като ся на планило то зимаска съ доволно ученици, (казватъ че

*) Замѣчи че на тоя господи-тъ съ дѣте-то си бѣ вършилъ скотската играчка, и той отишълъ та сямъ былъ дѣте-то си, послѣ друго-то учитель-тъ.

ся въсканило число-то имъ до 200 220), взялъ Г-нъ Димитъръ Янакіевъ, преди два мѣсяци, единъ спо-мощникъ, кой то е, както ми казаха, училъ псалтирь, чясословъ и нѣщо отъ псалтиря, за да поне глѣда благочиніе: речн, да го куртулисать отъ хапсана-та, и тѣй училище-то остана въ нѣгови-тъ рѣцъ: Жалко! горки-тъ ученици останаха безъ наставникъ горки-тъ!! за жалость!!!

(Единъ Самоковлицъ.)

ЕНИ ЗАРА.

21 Юлиа 1859

Господине уредниче на Вѣстника « България »

Въ пътешествіе-то си отъ Шуменъ до Пловдивъ случи си да мѣна и презъ Ени Зара, дѣто като посетилъ училище-то и Церква-тъ имъ, попытахъ да ли и по околны-тъ Христіанскы села имать си черквы и училища, дали Владика-та имъ Г-нъ Григорій не е правилъ злоупотребленія на българи-тъ, като събираше обичны-тъ си владычнинъ. За отговоръ чювахъ първо владышкы-ты работи. Брате, ми каза единъ, тѣзи Фаларіоти колко то отива толкось по едепеніе-съ ставать, тѣ не гледать друго освѣ-нѣ да събиратъ пари ама праведно не праведно то не му диятъ. Нашы-тъ Владика като стигна въ града-ти прочете въ черквѣ-тъ патриаршеско-то си писмо, коего се за пари приказваше; сътѣи имъ за-дѣжаваше да му дадѣтъ по 20 гр. на вѣчило защо-то са оплакваше четвъртъ сѣкно закупилъ Христі-яны-ты; нѣ не сполучи, защото родолюбиви-ти г-нъ Христакъ Хадъ. Иліевъ Хамріе Тюджаръ съсъ Царски бератъ, г-нъ Четко Поповъ Чорбаджій г-нъ Иванъ Димитровъ и Добри Пеневъ му-назвали че ако иска по 12 гроша на вѣчило да земе добръ, ако ли не то ниго нукна-та пара повече не даваме; той като видѣлъ че е опасно да изгуби и 12-тѣхъ туку склонилъ и събралъ пари-ти си. Нѣгова писаръ георги грѣкъ правилъ притесненіе на муктари-ты, кои-то събирали владычнинъ-тъ, защото искалъ повече вѣчила отъ колко то има Село-то, а Свѣщенникы-ты съблякалъ както искалъ на най-долны-ты до 800 гр. мѣри Фията зель, и подиръ като освѣтилъ дѣя Церквы съсъ по 2,200 гр. испроводили-то съсъ здравіе. Го не стига, подиръ ся научахше че пратилъ протосингела си Хрисанда Българинъ нѣ по-анаріотинъ и събралъ скриво-тъ отъ сяко село по 200 — 300 гр. за Вѣли-ка-та Церква, нѣ не знайме дали Вѣликата Црква сполучи тѣзи пари.

Сѣтѣи ми ся похвалиха че както чювали безчи-нія-та на злодѣйцы-ты по околны-ты Градове, тѣмъ были отъ тѣ страна свободни ако и да ся случило на нѣкадъ малко безчинія-то неприменно виноватыя ся придривалъ и наказвалъ.

А колко то за училища-та и черквы-ты по Ка-за-та ми казаха това: че въ каза-та си изали 9 че-рквы, отъ които 5-тѣхъ ветхы а 4-тѣхъ други и дѣя училища-та станали отъ миналы-тъ години на сямъ, съсъ подканваніе-то на Гна Христакъ Хадъ. Иліевъ Петко чорбаджи, Попъ георги. Отъ Кортенцы-ты г-нъ Юрго Тауеи-тъ, Иванъ Поповъ и геичо Нидѣлковъ подканени отъ горны-ты безъ забава направили си училище и призоваха за учитель-г-на Милана Попова отъ Елена.

31-ый Юлиа 1859. ТУЛЧА.

Съ излизанье-то на тойзи Мѣсяцъ спѣшнѣ да ви съобщъ нѣщо за Тулчанскы-ты Родолюбиви Българи, за ново-то имъ Българско училище и за влѣя-ніе-то, кое-то Г. Изворскій има надъ тѣхъ.

Днесъ сѣ равно двадесать дни отъ какъ-то Г. Изворскій е пристигналъ въ тойзе градъ, пригласе-тъ за Редителъ и Главенъ Наставникъ на новооткры-ваемое-то туку Българско училище. На 13 Юлиа въ

ДО ГАБРОВСКОГО ФИЛОСОФЧЕ Г. Б-ва.

Дали неше да стане мѣчно на Габров-ското философче Богословче, като оставимъ да ся не отзовемъ отъ своѣхъ странъ на тѣбокомысленны-му разсѣжденіа за нѣщо философчата Цареградски? Тоа бѣ въпросъ-тъ кой-то сѣ роди помѣждуни, като прочетохмѣ отговоръ-тъ отъ писарчетата на Габровското учительче. Вышегласіе-то испадна отъ поло-жителны отговоръ, и така ся рѣши да ка-жемъ и мы нѣколко думы; Нѣ да ся небои Габровското философче, че ще му омра-земъ съ много глаболанія. Не: мы не иска-ме да го разувѣримъ въ убѣжденіе-то му за нѣшто незнаніе. Азъ сѣмъ чель, не помня чѣ кой-къ книжъ, че опогова, кой-го мысли чѣ нѣше всичко, sine quo non е, е глава и з-вѣна и запалена; и мы нѣщо желаемъ да ся покажемъ такви, нѣщо сме имали нѣ-що притязаніе, че сме много учени; Бого-словни и философи; и споридъ това, прила-гательны-ты и звѣны-ты запалени, които вы отдава Габров. философ. падать — и тѣ наша страна-гы подарива-ми. — на-тавата му.

Много пати сѣмъ слушалъ да казватъ тари хора, че не трѣбова да ставаме ухо за всякы уста, и че кой-то незнае, както трѣбова, какъвто и да е работа, не трѣба да ся простирѣ да приказва за нѣщо, най-много когато го и не пита-тъ; за что-то то-ва си показва слабый край и прави хо-тата да мыслятъ, че сѣмъ ся измамилъ въ нѣшъ-тъ си за доброты-му качества, какго сѣмъ отъ напредъ огкыри; Нѣ Габр. фи-лософче може да невѣрва какъ казватъ хо-ти, като го нѣа за суетвѣрие и глупость, да добре, нѣ нека размыслимъ подъ влѣяніе-то на кои хора и на кои думы сѣмъ ся родили играты-мысли, които съобщава на свѣта, и то може бы да му послужн за ключъ да открие, колко дълбоко ся е заблутачилъ.

Независимо отъ казанцы Габр. фило-софче на праздно съ е бласало главѣ-та да цыпиши за работи, за които има писано по драматическы и по философскы, или не знае нѣщо-къ-тъ «отъ вѣтъ Русскому вѣстнику по-българскимъ дѣламъ»? може да е; нѣ гогава пакъ неговы-ты мысли сѣмъ една чюдна фило-софска (fatamorgana) отъ казаната книжка. Ноа чампраме за доволнѣ отговоръ отъ на-ши-ты странъ; малко знаемъ, малко пишемъ; нѣ нека вѣрва Габр. философче, че ако нѣ послужн по часто съ свонти основательны философскы мысли, може да нашѣли нашити праздни извѣны-ты главы, и тогава не щѣтъ сѣмъ забавять много врѣмя и тыи да земѣтъ да прашать отъ здравъ разумъ и философскы.

Цариградъ 13 Августъ 1859

първият-ахъ денъ кога-то Негово Родолубіе благополучно отъ Цариградъ пристигна-тука, тукашните родолубивни жители Българи посрѣщнаха го и приѣмнаха го съ голѣма честь, съ уваженіе и съ надежда да видятъ отъ него живъ и примѣренъ дѣятелностъ надъ желаемъ-тъ отъ жители-ты новъ наредъ и управъ въ училище-то. Съ първо-то му стѣпаніе на брега-ахъ единъ отъ най-почтени-ты първенци благоизволи да го приѣ въ дохъ-ахъ си съ съ всѣ-ты улесненія до гдѣ-то да му настанатъ особенни приличия къща за живѣяне. На втория-ахъ денъ негово родолубіе направи честь да посѣти нѣколкомина отъ тѣхъ първенци-ты и съ тѣхъ на едно Владимъ-тъ. Приеманье-то му и тамъ стана съ уваженіе и приличенъ почетъ. На третій денъ посѣтиха стары-ты училища. Тукъ до нинѣ имаме двѣ училища: Едно-то като взимамъ съ тридесетъ до четиридесетъ ученици, съ учителъ родомъ отъ Ласковецъ, на имя Тодоръ Димитриевъ Мурцовъ, кой-то пѣе и въ Церквѣ-та отъ десетъ-тъ страна;—Друго-то училище като редовно съ начални уроци отъ писаници, числителница, Землеописание и Священное Вѣроисповѣданіе, и тамъ съ ученици отъ тридесетъ до четиридесетъ и съ учителъ отъ Търновскъ Ракховица на имя Иво Георгиевъ Кузмановъ. Господинъ Изворскій засвидѣтелствова благодарностъ на Г. Кузмановъ за ясно-то четіе, на кое-то нѣколко ученици си обучили при него.

Отъ тѣхъ двѣ училища — взимамъ-то до нинѣ бѣше въ една проста черковнѣхъ преpravена къщица въ Черковный-ахъ дворъ. А друго-то также въ проста преpravена къща съ кирѣжъ, коя-то по отпреди бѣла кръжъ. Това бѣдно положеніе на двѣ-ты български училища въ Тула, тука като ся яви тукъ Г. Изворскій, побуди и оживи въ тукашны-ты первостепенни българи една невѣроятна, рядко и прилично родолубиво честотѣе за училище въ по приличенъ дохъ. Така на утрѣ въ четвъртъгъ-ахъ денъ събраха си вси-ти первостепенни и съ общо согласіе опредѣлиха изъ помежду си двама попечители надеждни за да улеснятъ новия-ахъ редители заставили съ тѣхъ да се преподаваніе. Дѣятелностъ-та на тѣхъ двама упомянуемъ ны попечители показана въ сѣщия-ахъ денъ. До него время като немаше за училище никакъ съужъ, и попечители—като видѣха чѣ не имъ ся показа на радъ инедна паръ готова за да направятъ нѣщо, рекоха колко-то за тѣхъ зима съ хилмъ грошъ отъ тукъ отъ тамъ взети пазелъ да хванатъ една къща съ кирѣжъ, или да подправятъ въ черковный-ахъ дворъ, що ся нахождаше една стара къщица, ачи на прогнѣ да дѣлятъ и да нахѣрятъ средства за да направятъ въ сѣщия-ахъ дворъ ново училище. На това предложение Г. Изворскій, въ похваля на тѣхъ-то благоразумно распоряжаніе, объяви голѣма благодарностъ и като одобряваше таково-то рѣшеніе отъ бѣхъ по добръ повтаряше и самъ чѣ въ начало-то колко-то по съ малко разноски устроить и начинатъ работа, толкозе за напредъ по лесно и по скоро ще ся нахѣрятъ средства-та за да ся въздигне на ново мѣсто едно добро зданіе за взиманіе и за редовно училище. Въ петий-ахъ денъ Г. Г. Попечители-ти, които ся извѣстни съ родолубіе-то-си на имя Г. Георгіи Карловскій и Г. Перикли Теодоровъ пребръзаха да приготвятъ първо дохъ за Г. Изворскій Дохъ-ахъ се наскоро настани съ съ всѣ-ты потребности и показаници и негово родолубіе ся посели въ него съ благодарностъ като у дома си.

(сѣдва)

Калюферъ 9-й Августа.

На 8-й того пристигнахъ презъ вечертъ въ Калюферъ. Сутринтъ единъ отъ приѣздити ми мя покани да поидемъ на училището да видимъ испитаніето, че тоя денъ сѣ было свършено.

Кога-то отидохъ на училището, испитаніето бѣше починало, мы седнахме на една стръжъ, и съ благодареніе и радость слушахъ да ся отговарятъ добръ ученици-ти. И въ кога-то Г. Ботю стана правъ отъ столтъ, се отстѣпи съ единъ великолепенъ връвѣжъ на средата, спиджи ни направи впечатленіе.

Като ся поукашъ и поклони на дѣво

и дѣсно, почна да казва слово съ така кусень тонъ что-то да ся убръжи при него Димостенъ. Ей съ растринерани рѣче, прѣспиналъ гласъ, поблѣдило лице като закачи да ригорува, (да ти ся смай умѣтъ)! и да излага въображеніи си мысли въ риторскы слоги.

Вѣсто да прикаже нѣчто заради училището, и испитаніето, той сѣ ограничи съдно и живо да напада врѣху Вѣстникъ Българія и Г-на Цанкова, что-то съ вѣтарничави си брамулеванія докара на мнозина байганлъжъ.

Тая недела може да го видити въ Ц. Вѣстникъ въ сега брѣзамъ, ама кога-то го прочета въ Ц. Вѣстникъ неща да ся забавя да му неподмажъ кулата.

— Вчера ние присѣтствовахъ въ остро-въ халки на кръщеніе то на новороденото момиче на Г. Х. Н. Мицоглу, на кое-то Г. К. Марниовичъ бѣ кръстникъ-тъ. За да направи това тържество Българско. Г. Х. Николъ бѣ взелъ нарочно дозволеніе, Българскія владика въ Цариградъ да служи по Българскы въ грѣската църква на тоя островъ. И по зломасіе ние не имаме това благодареніе, Българскія владика си служи сичко по грѣцки, освѣтъ Господи Господи прикри и пр. което изрѣче и по Български. И кон е прочее на това причината? Кой подбуи българскія владика да не турѣ въ дѣйствиѣ нарочното дозволеніе! Вто я, ти е почтъ смѣшна. Споредъ нашии Българи, кой-то живѣятъ въ Халки, причината на това бѣла страхъ отъ грѣцити да ги не бѣятъ. Истинна да рѣчемъ, това не е за вѣрваніе. Защото, не отъ давна, тыя истини Българи ни проповѣдваха че грѣцити сѣ наши братія! наши братія! ачи пакъ зашто ги е страхъ да ги не бѣятъ? Ние знаемъ че братіята ся обичатъ. И ние отъ страхъ бѣхъмы были любопытни да знаемъ, дали българскити домохадъ, кой-то живѣятъ въ Халки говорятъ по между ся и дома си грѣцки. Това приключеніе ни мина презъ очти и ушии и го забвѣли-ме. Обаче както да е, по на-сѣваніето на Г. Х. Николъ, и на кръстникъ-тъ Българскія владика тържествува кръщеніето по български въ грѣската църква.

Ако и да не показватъ нарочно желаніе то си да видятъ писмото имъ обнародвано, нашии търговци въ Ибраила ще благоизволятъ да ни извѣнятъ ако злѣ сме разумѣли тѣхното мѣдленіе и ако сме дали на чувствата имъ едно обнародваніе кое-то може да не иска.

Но ако тѣхната скромность обича по добръ да стои непозната нашиятъ народъ обича да знай какво мыслятъ. тѣ прочее за полза на нашиятъ народъ ние обнародваме писмото кое-то ни пратила нашии съотечественници отъ Браила.

Повече отъ сѣкога, нашии Българи имать нужда да познаятъ или по добръ да искажатъ мысли си за да дѣйствуватъ съгласно и съ споразумѣніе. Какво щеше да ся случи ако не си искажаме мысли предъ да дѣйствуваме? Елижъ ще дѣйствува къмъ една страна, елижъ ще е много на напредъ другъ ще е много назадъ. Какво ще е послѣдствіето на това лишеніе отъ споразумѣніе? Разногласіето, слабостъта, несполуч-

ваніето въ сичкити ни постѣпки, отказаніето на сичкити исканія, и на послѣдъкъ на ваніето на нашето народно съществуваніе.

И не треба ли да правимъ сичко да упазимъ нашето народно съществуваніе? Не треба ли да правимъ най-послѣдъ дѣйствіе за да упазимъ това драгоценно ещо кое-то едно дѣло наслѣдство отъ предковъ ни сѣ оставили?

Прочее сичкити ни Българи го знамъ нашето народно съществуваніе не е тежко наранено отъ погубваніето на цѣлхъ-та нѣ още то е страшно обсадено и языкъ-тъ си и въ патриотизмъ-тъ си отъ славизмъ-тъ и отъ панславизмъ-тъ.

Да, панславизмъ-тъ и панеленизмъ-тъ два смъртни неприятели на нашиятъ народъ. Повече отъ друго ние сме въ положеніи оцѣнимъ злото кое-то тѣ системи ни направятъ сѣкой денъ и злото кое-то искатъ ни направятъ; Повече отъ друго ние тласкаме нападеніята имъ, и отбулваме хитри лукави постѣпки. И още повече другото ние сме предѣтъ тѣ на умраимъ и цѣль-та на ударити нѣтъ.

Тѣ вѣрваха че ни сѣ съборили пакъ сѣ ударили единъ смъртѣхъ ударъ като силна рѣката на оныя конто ни почитамъ кой-то обичаме. И тѣ ся изманиха, да, мина ся грубо. Вѣсто да ни огнематъ съ мѣстостованіята тѣ ни спичелиха още много спомоществованія. Вѣсто да отидемъ отъ сѣрцага на нашии Българи въ Цариградъ и въ Браила и другади състраданіе косто имать къмъ насъ, тѣ напротивъ даха на това състраданіе повече дѣятелно повече посвѣтаніе.

Прочее, нека ни дозволятъ да го кажемъ състраданіето кое-то е около насъ, на сѣрцаніята конто ни даватъ сѣ предъ очти много знаменито нѣщо. Защото, освѣтъ тѣ съдържаватъ едно покровителство прѣ панславизмъ-тъ и панеленизмъ-тъ, и неприятели на българскія народъ, тѣ ни вѣтъ да разбиремъ че цѣльта къмъ кой-то водимъ нашии българи е негата цѣль до ято тѣ желатъ да достигнатъ.

Г. Д. Цанковъ въ Цариградъ

1859. Ав. 3. Браила

Съ предишниятъ вапоръ ви писахъ прѣзъ Г-на А. Байковича. Сега пакъ ви моля да испрацате за тукъ въ Браила 38. л. стове отъ Вѣст. Българія и другъ еднъ листъ въ Крайова до Г-на Димитра Пандъ-кого-то и по преди ви писахъ.

Тукъ като видѣха въ Цар. Вѣст. въ степно отричаніе то на шестмина нашии българи, рѣспалихаса че поискаха да имъ да тукъ число то на Вѣст. Българія. И това ся съгласиха какъ: потребно было да испраца въ Българія по всичкии те села да има училища на всяко училище по еднъ Вѣстникъ. И въ кога ви отпишатъ, тогда започните да испрацате.

Миѣніето и разсужденіето на тукашныи те е съвсѣмъ противно съ на оныя что ся отrekli